

Sygn. akt IV Kp 492/15

Prokuratura Rejonowa Gliwice-Wschód w Gliwicach – Ds 56/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Lach

Protokolant: A. K.

przy udziale Prokuratora: Beaty Huras

po rozpoznaniu zażalenia **zawiadamiającego G. K.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice-Wschód w Gliwicach z dnia 11 lutego 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

nie uwzględnić zażalenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gliwice-Wschód w Gliwicach z dnia 11 lutego 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie.

UZASADNIENIE

G. K. w dniu 9 stycznia 2015 r. złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez jego byłą żonę A. K.. Przestępstwo to miało polegać na przywłaszczeniu środków finansowych spółki (...) Sp. z o.o. z/s w G. (dalej: Spółka), ul. (...) w kwocie 1.500.000 zł tytułem pożyczki udzielonej A. K. przez Spółkę, w której jest ona współnikiem większościowym i prezesem zarządu.

Na skutek zawiadomienia Prokuratura Rejonowa Gliwice-Wschód w Gliwicach nadzorowała czynności sprawdzające w kierunku czynu z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., w ramach których dokonano analizy kserokopii dokumentów przedłożonych przez zawiadamiającego oraz pełnomocnika A. K., a także przesłuchano zawiadamiającego. Czynności te pozwoliły na ustalenie następującego stanu faktycznego:

G. K. i A. K. są byłymi małżonkami. Aktualnie przed Sądem Rejonowym w G. pod sygn. I Ns 1552/13 toczy się między nimi postępowanie o podział majątku wspólnego. Głównym przedmiotem sporu są prawa do udziałów w spółce (...) sp. z o.o., której współnikiem większościowym i prezesem zarządu jest obecnie A. K.. Zawiadamiający twierdzi, że znaczna część przysługujących jej udziałów w rzeczywistości została zakupiona ze środków należących do niego i jedynie „zarejestrowana” na A. K. w celu ominięcia ograniczeń związanych z odbywaniem przez zawiadamiającego aplikacji sędziowskiej.

W dniu 31 grudnia 2014 r. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie współników spółki (...) sp. z o.o., na którym m. in. wyrażono zgodę na zawarcie przez Spółkę w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r. umowy pożyczki w kwocie do 1.500.000 zł z prezesem zarządu Spółki, tj. A. K.. Określono także wysokość oprocentowania w/w pożyczki i wyznaczono pełnomocnika do zawarcia umowy.

Powyższy stan faktyczny doprowadził organ ścigania do przekonania, że w sprawie nie doszło do wyczerpania znamion przestępstwa przywłaszczenia w związku z czym wydano postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. Postanowienie to zostało następnie zatwierdzone przez prokuratora.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł w ustawowym terminie zawiadamiający. Zarzucił mu liczne braki, w tym nieprawidłową ocenę materiału dowodowego i brak przeprowadzenia dalszych czynności dowodowych. W konsekwencji wniósł o wyłączenie prokurator Joanny Smorczewskiej od dokonywania czynności w sprawie, „wykonanie czynności ustalenie celu działania zarządu zawierającego motywy działania A. K., jaki miał być zrealizowany dla dobra spółki” oraz dopuszczenie skarżącego do udziału w sprawie w charakterze pokrzywdzonego.

Sąd uznał, że zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zażalenie stanowi w istocie powtórzenie twierdzeń zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie i nie zawiera rozważań na temat kwalifikacji prawnej zachowania A. K., a jedynie ogólne wskazanie, że „A. K. chodziło o pieniądze”. Skarżący daje w nim wyraz swojej subiektywnej oceny zaistniałej sytuacji, która nie może automatycznie prowadzić do przypisania jego byłej żonie odpowiedzialności karnej.

Organ ścigania ustalił prawidłowy stan faktyczny. W części istotnej dla odpowiedzialności karnej A. K. jest on bezsporny. Skarżący nie neguje bowiem faktu, iż uchwała zgromadzenia wspólników Spółki w przedmiocie zgody na udzielenie pożyczki A. K. została podjęta zgodnie z prawem. Jego zarzuty dotyczą prawa A. K. do części udziałów w Spółce. Udziały te zapewniają jej status wspólnika większościowego i kontrolę nad działalnością Spółki, a zdaniem skarżącego zostały nabyte z jego majątku osobistego. Nadto bezsporne jest, że przedmiotowa umowa pożyczki – pomimo wyrażenia zgody w przewidzianej przepisami formie uchwały – nie została jak dotąd zawarta i żadne środki z majątku Spółki nie zostały A. K. udzielone.

W świetle powyższego należy podkreślić, co zresztą uczyniono także w zaskarżonym postanowieniu, że do znamion przestępstwa przywłaszczenia zalicza się bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie rzeczą ruchomą albo prawem majątkowym znajdującym się w posiadaniu sprawcy, przez włączenie jej (jego) do swojego majątku i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do nich uprawnień właścicielskich (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2015 r. sygn. akt III KK 289/14). Tymczasem, jak wynika z powyższego, w niniejszej sprawie nie doszło w ogóle do rozporządzenia jakimkolwiek mieniem. Nie tylko niespłnienie zaciągniętej pożyczki przez A. K., lecz także samo jej zaciągnięcie, pozostają jak dotąd w sferze zdarzeń czysto hipotetycznych. Z tych samych względów nie sposób dopatrzeć się w zachowaniu A. K. znamion innych przestępstw przeciwko mieniu, np. przestępstwa oszustwa stypizowanego w art. 286 k.k.

Nawet jednak, gdyby istotnie doszło do udzielenia A. K. przedmiotowej pożyczki, opisane przez skarżącego okoliczności najprawdopodobniej nie pozwoliłyby na przedstawienie jej zarzutów. Wynika z nich bowiem jednoznacznie, że sprawa ma charakter cywilnoprawny – obejmuje m.in. kwestie związane z wadami oświadczenia woli, ważnością uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i odpowiedzialnością cywilną członka zarządu spółki. W tej sytuacji skarżący ma do dyspozycji szeroki wachlarz środków ochrony przewidziany w przepisach Kodeksu cywilnego i Kodeksu spółek handlowych. Najwyraźniej zresztą skarżący doskonale zdaje sobie z tego sprawę, skoro złożył już dwa pozwy dotyczące przedmiotowej uchwały.

Na marginesie należy zauważyć, że wniosek o wyłączenie m.in. prokurator Joanny Smorczewskiej został rozpoznany. Zgodnie z oświadczeniem prokurator Joanny Smorczewskiej z dnia 2 marca 2015 r., nie nadzorowała ona wskazanej przez skarżącego sprawy o znęcanie się przeciwko zawiadamiającemu, ani nie uczestniczyła w niej w charakterze oskarżyciela publicznego na etapie sądowym. W tej sytuacji kwestionowanie jej bezstronności jest niezasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.